

[Bente Juncker]

nansministeren peget på, at der måske kan være nogle marginalgrupper, der kommer i klemme. Vi har set de fine eksempler, vi har fået i udvalget, men ét er eksempler, noget andet er dagligdagen for kontanthjælpsmodtagerne.

Vi vil gerne undersøge det her meget nøje, og jeg er tilfreds med det svar, finansministeren gav her i går under debatten: Vi skal forhandle, men hvis der er nogle af disse grupper, der kommer i klemme, kan vi gå ud og finde nogle penge et sted. Det må ikke være sådan, at der er nogle grupper, der ikke har råd til at sende deres børn i daginstitution, det være sig heldags eller halvdags.

Jeg vil gerne sige, at jeg synes, at vore institutioner er gode. Dem skal vi være stolte af.

Jeg er træt af at høre, hver eneste gang vi står her, hr. Jørgen Winther tale om »vuggestuebaccillen«. Hvad er det for noget? Hvad er det, hr. Jørgen Winther egentlig står og siger her? Han står og siger, at vi skal lukke alle vuggestuer. Og hvad så? Så er der det gammelkendte, at kvinderne skal hjem at passe børnene og stå ved kødgryderne. Jeg må bede hr. Jørgen Winther, hvis han vil det, om at sige det ligeud og så slutte af med, at vi tager mændene i denne generation.

Når jeg mener, at vi har nogle gode institutioner, skyldes det bl.a. egen erfaring. Jeg har selv haft og har børn i institutioner, og de er ikke syge hver 14. dag. Det er noget vrøvl. Det kommer an på institutionernes standard.

Jeg vil gerne sige: Hvis hr. Jørgen Winther ikke vil have mændene hjem, hvad er det så, han vil? Vil han have de sorte dagplejeordninger, vi kender? Jeg har været ude at se på sorte ordninger. Jeg ville ikke byde min hund det!

Vi har lagt vægt på i det her forslag, at vi får noget aktivering, får gjort de passive til aktive. Der har været megen debat om det. Jeg har været inde på en del af, hvad vi mener om det, og vi vil i hvert fald sørge for i CD, at vi får nogle ordninger i kommunerne, vi kan være bekendt. Jeg har sagt, at det ikke skal være sildekassearrangementer.

Vi må sørge for, at de unge mennesker kommer ud. Hvis bare regeringen kunne sørge for – det vil jeg gerne sige her, det har jeg sagt andre steder – at alle de unge mennesker, man har postet ind på efg, fik en læreplads! Der er i øjeblikket 8.000, der er gået ud i sommer, der ikke kan få en lære- eller praktikplads. Hvad nu, om vi anvendte nogle af pengene til det?

Jeg har sagt tidligere her i dag, at jeg er enig i, at hvis lønnen er for dyr for virksomhederne, skal vi ikke give tilskud – det tilskudssystem var ikke godt, det ved vi alle sammen – men vi kan give dem en lavere løn, så virksomhedernes omkostninger ikke bliver så store.

Så er der de 25 mio. kr., som skal anvendes til forsøgsvirksomhed, for at vi kan se, hvordan det virker. Nu er verden jo ikke ens hele tiden, og det her skal ikke køre i de næste 10 år. Hvis det her ikke fungerer i løbet af foråret og sommeren, jamen så har vi et efterår igen. Så må vi tage nogle nye initiativer på området. Det har vi også sagt til regeringen.

Det er muligt, at det koster nogle penge. Det koster måske også nogle penge i forbindelse med daginstitutionerne, som jeg talte om før. Jamen så må vi finde pengene et andet sted. Det synes jeg er ansvarligt. Meningen med disse nedskæringer, som det rent faktisk er, er, at vi skal have så mange som muligt ud af kontanthjælpsystemet. Alle de, der har lyst og initiativ, skal ud.

Så har Socialdemokratiet sagt, at der ikke har været tid til en grundig analyse. Det kan jeg være småenig i på nogle områder. Det er også derfor, at vi ikke har forhandlet daginstitutionstaksterne. Det er noget, vi skal gøre med socialministeren og finansministeren. Hvis det koster nogle marginalgrupper noget, så de bliver meget ringe stillet, må vi finde pengene.

Så stillede hr. Agerschou mig nogle spørgsmål. Dertil vil jeg sige: Det kan jo ikke undre – jeg har sagt det før – når alle partier melder ud til pressen, og når pressen kører 20 eksempler hver dag i de små blade på, at nu kan det betale sig at sige sit arbejde op og gå derhjemme, at en regering, der står og mangler penge, tager dette initiativ.

Til slut vil jeg sige til Fremskridtspartiet, at vi er blandt de partier, der har syntes, at loven først skulle træde i kraft den 1. april 1989. Vi kan ikke byde kommunerne det med tre dages varsel. De aner endnu ikke om forslaget bliver vedtaget, men det gør det jo. Vi kan ikke byde dem, at det skal træde i kraft med tre dages varsel.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Jeg forstod på fru Bente Juncker, at tingenes tilstand ikke skal være ens ti år frem i tiden. Det